

2. När är det fråga om ett "statligt" anställningsförhållande i den mening som avses i klausul 5 i direktiv 1999/70/EG — och särskilt i den inskjutna satsen "branscher och/eller ... kategorier av arbetstagare" — och när är det därmed motiverat att påföljderna blir annorlunda jämfört med privata anställningsförhållanden?
3. Omfattar begreppet anställningsvillkor i den mening som avses i klausul 4 i direktiv 1999/70/EG med hänsyn tagen till förklaringarna enligt artikel 3.1 c i direktiv 2000/78/EG ⁽²⁾ och artikel 14.1 c i direktiv 2006/54/EG ⁽³⁾ även påföljderna av ett rättsstridigt avbrott av anställningsförhållandet? Om svaret på föregående fråga är jakande, är de påföljder som enligt den nationella rättsordningen normalt föreskrivs för ett rättsstridigt avbrott av tillsvidare- och visstidsanställningen försvarliga enligt klausul 4?
4. Är det enligt principen om lojalt samarbete förbjudet för en medlemsstat att i ett förfarande om förhandsavgörande vid Europeiska unionens domstol avsiktligt framställa ett nationellt regelverk på ett icke sanningsenligt sätt och är domstolarna — i brist på annan tolkning av den nationella lagstiftningen som likväl uppfyller de skyldigheter som följer av medlemskapet i Europeiska unionen — skyldiga att där möjligt tolka den nationella lagstiftningen på samma sätt som förespråkas av den medlemsstaten?
5. Ska de föreskrivna regler i direktiv 91/533/EEG ⁽⁴⁾, och närmare bestämt i artikel 2.1 och 2.2 e, som är tillämpliga på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet omfatta uppgift om i vilka fall avtal om visstidsanställning kan omvandlas till avtal om tillsvidareanställning?
6. Om svaret på föregående fråga är jakande, strider en ändring med retroaktiv verkan i det nationella regelverket som inte ger arbetstagaren någon möjlighet att driva sina anspråk med stöd av direktivet eller garanterar att de anställningsvillkor som anges i anställningshandlingen respekteras mot artikel 8.1 i direktiv 91/533/EEG och syftena med direktiv 91/533/EEG, i synnerhet skäl 2?
7. Ska de allmänna nu gällande gemenskapsrättsliga principerna om rättssäkerhet, principen om skydd för berättigade förväntningar, principen om jämlikhet i medel i förfarandet, principen om rätt till ett effektivt domstolsskydd, principen om rätt till en oberoende domstol och, mer allmänt, principen om rätten till ett rättvist förfarande, vilka garanteras i artikel 6.2 i fördraget om Europeiska unionen (artikel 1.8 i Lissabonfördraget i ändrad lydelse till vilken det hänvisas i artikel 46 i fördraget om [Europeiska] unionen) — jämförd med artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950, och artiklarna 46, 47 och 52.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som proklamerades den 7 december 2000 i Nice, vilka medtagits i Lissabonfördraget — tolkas så, att de vid tillämpning av direktiv 1999/70/EG utgör

hinder för att den italienska staten, efter en avsevärd tidsperiod (3 år och 6 månader), utfärdar en bestämmelse, likt artikel 9 i lagstiftningsdekret nr 70 av den 13 maj 2011, omvandlat till lag nr 106 av den 12 juli 2011, och härigenom lägger till stycke 4bis i artikel 10 i lagstiftningsdekret nr 368/01 för att förändra följderna av pågående förfaranden på ett sätt som är till direkt nackdel för arbetstagaren och till fördel för arbetsgivaren — och härmed undanröjer möjligheten enligt interna regler att vidta sanktionsåtgärder mot missbruk av på varandra följande avtal om visstidsanställning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43)

⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, s. 16)

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) (EUT L 204, s. 23)

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 91/533/EEG av den 14 oktober 1991 om arbetsgivares skyldighet att upplysa arbetstagarna om de regler som är tillämpliga på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet (EGT L 288, s. 32; svensk specialutgåva, område 5, volym 5, s. 97)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Napoli (Italien) den 7 februari 2013 — Fortuna Russo mot Comune di Napoli

(Mål C-63/13)

(2013/C 141/22)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Napoli

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Fortuna Russo

Svarande: Comune di Napoli

Tolkningsfrågor

1. När är det fråga om ett "statligt" anställningsförhållande i den mening som avses i klausul 5 i direktiv 1999/70/EG ⁽¹⁾ — och särskilt i den inskjutna satsen "branscher och/eller ... kategorier av arbetstagare" — och när är det därmed motiverat att påföljderna blir annorlunda jämfört med privata anställningsförhållanden?

2. Omfattar begreppet anställningsvillkor i den mening som avses i klausul 4 i direktiv 1999/70/EG med hänsyn tagen till förklaringarna enligt artikel 3.1 c i direktiv 2000/78/EG ⁽²⁾ och artikel 14.1 c i direktiv 2006/54/EG ⁽³⁾ även påföljderna av ett rättsstridigt avbrott av anställningsförhållandet? Om svaret på föregående fråga blir jakande, är de påföljder som enligt den nationella rättsordningen normalt föreskrivs för ett rättsstridigt avbrott av tillsvidare- och visstidsanställningen försvarliga enligt klausul 4?
3. Är det enligt principen om lojalt samarbete förbjudet för en medlemsstat att i ett förfarande om förhandsavgörande vid Europeiska unionens domstol avsiktligt framställa ett nationellt regelverk på ett icke sanningsenligt sätt och är domstolarna — i brist på annan tolkning av den nationella lagstiftningen som likväl uppfyller de skyldigheter som följer av medlemskapet i Europeiska unionen — skyldiga att där möjligt tolka den nationella lagstiftningen på samma sätt som föreskrås av den medlemsstaten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43)

⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, s. 16)

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) (EUT L 204, s. 23)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 11 februari 2013 — Gmina Wrocław mot Minister Finansów

(Mål C-72/13)

(2013/C 141/23)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gmina Wrocław

Motpart: Minister Finansów

Tolkningsfrågor

Hindrar bestämmelserna i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) att mervärdesskatt tas ut för en

kommuns försäljning eller apport till handelsbolag av egendom, inklusive fast egendom, som förvärvats enligt lag eller vederlagsfritt, särskilt genom arv eller gåva?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 21 februari 2013 — Staatssecretaris van Financiën, motpart: X

(Mål C-87/13)

(2013/C 141/24)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: X

Tolkningsfrågor

1. Utgör EU-rätten, och särskilt bestämmelserna om etableringsfrihet och fri rörlighet för kapital, hinder för att en invånare i Belgien som på egen begäran beskattas i Nederländerna som en invånare i Nederländerna och som har haft utgifter för ett slott vilket personen i fråga använder som sin privatbostad — ett slott som befinner sig i Belgien och som där har förklarats för lagligen skyddat byggnadsminne och bymiljö — nekas att göra avdrag för dessa utgifter vid inkomstbeskattningen i Nederländerna, på grund av att slottet inte är registrerat i Nederländerna som skyddat kulturminne?

2. I vilken mån är det härvid av betydelse huruvida den berörda personen vid inkomstbeskattningen i sitt bosättningsland Belgien kan dra av dessa utgifter från sina aktuella eller framtida inkomster av kapital genom att välja att låta dessa inkomster bli föremål för en progressiv beskattning?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour constitutionnelle (Belgien) den 28 februari 2013 — Guy Kleynen mot Conseil des ministres

(Mål C-99/13)

(2013/C 141/25)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour constitutionnelle